

Aan

Stel dit was een machientje
en jij vond het op een oude pers
op een plein en je kocht het
en stel je stelt het machientje af

opeens zie je dat ik loop, zoals
nooit, ik begrijp niet hoe dingen worden
gevonden en dat het dan klopt

toeval veronderstelt slordigheid
een afloop met rafels niet dit
tik tik tik opgeluchte dat valt
in de juiste plek de enige

van machinevet veiligste voorzichtigste
vingers de blijdschap dat het gaat
het voorwaarts vallen van aandacht.

Esther Jansma

Uit: Dakruiters

*Uitgeverij De Arbeiderspers Amsterdam-
Antwerpen (2000)*

“toeval veronderstelt slordigheid”